

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)

Sędziowie: SO Violetta Osińska

SO Sławomir Krajewski

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2014 roku w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa (...) (...) (...) w S.

przeciwko (...) INC Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 27 stycznia 2014 r. Sygn. akt I C 2/11 w przedmiocie przyznania wynagrodzenia biegłemu

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę w tym zakresie przekazać Sądowi Rejonowemu w Stargardzie Szczecińskim do ponownego rozpoznania pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 27 stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim przyznał biegłemu sądowemu J. G. wynagrodzenie w kwocie 667,21 zł za sporządzoną w przedmiotowej sprawie opinię pisemną.

W uzasadnieniu sąd ten przytoczył treść art. 288 k.p.c. i art. 89 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i wskazał, że zasady wynagrodzenia biegłych określa rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym. Sąd Rejonowy wskazał, iż w niniejszej sprawie biegły J. G. sporządził na zlecenie Sądu pisemną opinię i w związku z przedstawieniem opinii wystawił rachunek, w którym zażądał zapłaty w wysokości 667,21 złotych. Uwzględniając zakres przedmiotowy niniejszej opinii, nakład pracy oraz posiadane przez biegłego kwalifikacje, zdaniem Sądu Rejonowego, żądane wynagrodzenie w kwocie 667,21 złotych nie jest wygórowane, a przede wszystkim jest zgodne z aktualnie obowiązującymi stawkami.

Powyzsze rozstrzygnięcie zażaleniem zaskarżyła strona pozwana w całości wnosząc o jego zmianę poprzez odmowę przyznania biegłemu J.- G. wynagrodzenia za sporządzoną w przedmiotowej sprawie opinię pisemną.

W uzasadnieniu skarżąca wskazała, iż zakwestionowała pisemną opinię biegłego podnosząc, że nie została powiadomiona o terminie oględzin nieruchomości, Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2011 Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim postanowił przeprowadzić dowód z pisemnej uzupełniającej biegłego J. G.. Biegły zwrócił się do Sądu o wydanie zgody na przeprowadzenie opinii bez przeprowadzania ponownych oględzin nieruchomości, co spotkało się ze sprzeciwem skarżącej. Opinia biegłego z 19 sierpnia 2013 roku, sporządzona z pozbawieniem kluczowego — ze względu na jej przedmiot — elementu, utraciła walor przydatności na gruncie niniejszego postępowania. Koniecznym - zdaniem skarżącego - będzie przeprowadzenie nowej opinii, która w

żadnym razie nie będzie rozstrzygać wątpliwości wynikających z opinii biegłego J. G., lecz dopiero rozpozna istotę sprawy. Nadto zdaniem skarżącego skoro biegły J. G. wskazał że nie jest w stanie dokonać ponownych oględzin nieruchomości dobrowolnie odstąpił od sporządzenia opinii uzupełniającej (naprawczej) co w przedmiocie orzekania o wynagrodzeniu nie może pozostać bez znaczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej okazało się o tyle zasadne, że doprowadziło do uchylecia zaskarżonego postanowienia.

Zgodnie z art. 288 k.p.c. i art. 89 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ((...)zm.) biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę oraz zwrotu poniesionych przez niego wydatków niezbędnych dla wydania opinii. W doktrynie i judykaturze przyjmuje się, że wynagrodzenie za wykonaną obejmuje należność za czynności przygotowawcze i badawcze, łącznie z zapoznaniem się z aktami sprawy, oraz za opracowanie opinii wraz z uzasadnieniem.

Wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę ustala się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków, o których mowa w ust. 1 - na podstawie złożonego rachunku (art. 89 ust. 2 ww. ustawy). Wynagrodzenie biegłych oblicza się według stawki wynagrodzenia za godzinę pracy albo według taryfy zryczałtowanej określonej dla poszczególnych kategorii biegłych ze względu na dziedzinę, w której są oni specjalistami. Podstawę obliczenia stawki wynagrodzenia za godzinę pracy i taryfy zryczałtowanej stanowi ułamek kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa (art. 89 ust. 3).

Podstawę ustalenia wynagrodzenia biegłego stanowi więc rachunek przedstawiony przez biegłego za sporządzoną w sprawie opinię, przy czym wskazane powyżej kryteria pozwalają sądowi na weryfikację przedłożonego rachunku, której to weryfikacji służy karta pracy. Treść karty pracy obejmująca szczegółowe wymienienie czynności, jakich biegły dokonał w związku z opracowaniem opinii, jak również czasu poświęconego na każdą z tych czynności, zobowiązuje sąd do konkretnego ustosunkowania się do tych danych (postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)dnia(...))

W tej sprawie Sąd Rejonowy uzasadnienie zaskarżonego postanowienia ograniczył w zasadzie do stwierdzenia, że żądanie wynagrodzenia w kwocie 667,21 zł nie jest wygórowane przy uwzględnieniu zakresu przedmiotowego opinii, nakładu pracy oraz posiadanych przez biegłego kwalifikacji i przytoczenia podstawy prawnej przyznania biegłemu wynagrodzenia.

Z lakonicznego uzasadniania zaskarżanego postanowienia nie wynika więc czy sporządzona przez biegłego opinia pozostaje przydatną w sprawie, mimo tego, iż strona pozwana przed wydaniem zaskarżonego postanowienia przydatność tą zakwestionowała oraz czy została ona sporządzona zgodnie z postanowieniem dowodowym, co również zostało zakwestionowane (k. 281).

Sąd Rejonowy poprzez zaniechanie skontrolowania czynników stanowiących podstawę obliczania wynagrodzenia biegłego nie dokonał też analizy, czy wynagrodzenie biegłego przyznane zgodnie ze złożonym rachunkiem odpowiada rzeczywistemu nakładowi pracy biegłego. Mało tego, przyznał biegłemu sądowemu wynagrodzenie bez wskazania podstaw jego ustalenia. Z akt sprawy nie wynika wszak, by przedmiotem zainteresowania sądu była karta pracy biegłego oraz rachunek za wykonaną pracę.

Według Sądu Okręgowego ramowy, szablonowy sposób sformułowania uzasadnienia zaskarżonego postanowienia – jak ma to miejsce w tej sprawie- uzasadnia twierdzenie o niemożności dokonania jego kontroli. Strona nie dysponując kartą pracy biegłego nie jest w stanie ustalić nawet jakie czynności biegłego objęte zostały wynagrodzeniem, w jakiej kwocie, jaki został zastosowany wskaźnik ustalenia wynagrodzenia i czy uczynione zostało to prawidłowo. Zgodnie z orzecznictwem obowiązek wyjaśnienia w uzasadnieniu podstawy prawnej nie polega na przytoczeniu tylko przepisów prawa, lecz na wskazaniu, dlaczego sąd zastosował określony przepis i w jaki sposób wpłynął on na rozstrzygnięcie sprawy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia (...))

Wobec powyższego przeprowadzenie kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia w istocie nie jest możliwe. Niemożliwość zaś przeprowadzenia kontroli instancyjnej skutkować musi stwierdzeniem, iż sąd I instancji nie rozpoznał istoty sprawy, w związku z czym zaskarżone postanowienie podlegało uchyleniu.

Mając to na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji orzeczenia.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)